

Posudek oponenta bakalářské práce

Nikola Frejková, *Hodina nula na Volarsku a pochod smrti*, FHS UK 2017, 53 s.

Nikola Frejková si v předložené bakalářské práci „klade za cíl na základě historických pramenů a publikací nastínit situaci konce II. světové války v malém šumavském městě Volary“... „Cílem této práce je zjistit, jaká situace byla na Volarsku v „hodině nula“, v období konce války, kdy končí její dlouholeté útrapy a utlačování ze strany nacistického Německa.“ (s. 5) Zároveň autorka upozorňuje, že s „událostmi konce druhé světové války na Volarsku je pevně spjat konec jednoho z mnoha tzv. pochodů smrti“ (tamtéž).

Základní vymezení témat, kterým se hodlá věnovat, však autorka již dále nijak blíže neupřesňuje, nestanovuje si jasně vymezené dílčí badatelské otázky, neseznamuje čtenáře s metodami, se kterými hodlá pracovat s informačními zdroji. Samotný okruh informačních zdrojů je velmi omezený a měl by být širší (zejména pokud by autorka opravdu naplnila všechny cíle stanovené v úvodu). Nikola Frejková v úvodu hodnotí několik titulů sekundární literatury (Padevět, Jaša, Vlček), se kterými již dále nepracuje, kritické zhodnocení využití sekundární literatury a pramenů však čtenář bude hledat marně.

Situaci ve Volarech na konci války autorka stručně popisuje (shrnutím základní faktografie) v podkapitole 2.2 Volary v hodině nula, konec války (s. 9 – 11), většinu své práce pak věnuje tématu pochodu smrti (kapitola 3 Pochod smrti, s. 12 – 38). Zásadní výtku pro obě kapitoly musím vyslovit vůči práci s pramenovou základnou, kterou autorka zjevně nepodrobila byť základní kritice a pracuje s ní jako s objektivní daností. Patrné je to zejména při práci s Pamětní knihou města Volary. Nikola Frejková si nekladla ani základní otázky týkající se kontextu zápisů, jejich autora (B. Homolka), časové autentičnosti zápisů atd. V případě archivních materiálů ze SOkA Prachatice Nikola Frejková pracuje pouze s kopiemi, poskytnutými J. Krejsovou, autorkou knihy *Přes Volary přešla smrt – pochod smrti očima pamětníků*, nijak čtenáře neinformuje, zda se jedná o kopie celku fondu s údajným názvem Pochod smrti Volary (v průvodci po fondech, dostupném na webu archivu, jsem daný fond nedohledal) či pouze výběr.

Ve čtvrté kapitole s názvem „Volary nezapomínají – uctění památky obětí pochodu smrti a konce války“ Nikola Frejková popisuje aktivity a místa určené k připomínání pochodu smrti a jeho obětí. V závěru sice tvrdí, že „se snažila vypátrat, jestli ve Volarech existují nějaká místa nebo akce, které by připomínaly oběti konce druhé světové války a pochodu smrti“ (s. 45), nicméně s ohledem na tvrzení v úvodu („Jelikož ve Volarech žiji celý život, o existenci židovského hřbitova a s ním spojeného utrpení židovských žen, vím již velmi dlouho. Více jsem se o to, co se ženám přihodilo, začala zajímat přibližně před 8 lety, kdy jsem začala pracovat ve volarském muzeu.“, s. 6) může čtenář pochybovat o tom, že autorka místo popisu dobře známých skutečností po něčem opravdu „pátrala“.

Popisná a kompilační práce Nikoly Frejkové vykazuje poměrně závažné nedostatky a pochybení. Přesto je možné s prací přistoupit k obhajobě, její hodnocení však navrhuji na rozhraní známek 3 a 4 v závislosti na průběhu obhajoby.